

ning, at derved fastslaaes Ordningen af Krigsministeriet uden Hensyn til en eventuel paa-tenkt og af ham forudsat Sammenlægning af de to militaire Ministerier. Det er et Spørgsmaal, om hvilket der har været en Deel Discussion. Jeg har aldrig haft Anledning til at høre mig om dette Spørgsmaals Realitet. Der har i de Udvalgs møder, som jeg har været til, været Tale om den formelle Side af Sagen, nemlig den Maade, hvorpaa de Medlemmer af Thinget, der ønskede en saadan Sammenlægning af Ministerierne, vilde tilveiebringe den, og jeg har haft Opfordring til at udtale mig om denne Maade at gaae frem paa. Det har jeg gjort overeensstemmende med de andre Medlemmer af Regjeringen. Men om Spørgsmaalets Realitet, har jeg aldrig haft Anledning eller Opfordring til at høre mig; en saadan foreligger heller ikke her. Det paaligger mig at foreslaae en Ordning af Krigsministeriet, for hvis hensigtsvarende Bestyrelse jeg er ansvarlig, men det paaligger mig paa ingen Maade at gaae udenfor dette. Jeg vilde forsømme min Pligt, naar jeg ikke koncentrerede alle mine Kræfter paa den Green af Bestyrelsen, som er mig underlagt. Jeg har paa ingen Maade Ret til fra mit Standpunkt at besatte mig med at foreslaae en Ordning, som vedrører noget Andet end det Ministerium, som jeg forestaaer. Jeg har altsaa ikke kunnet tage Hensyn til noget Andet end Ordningen af Krigsministeriet. Dermed, at jeg har forelagt denne Ordning, dermed, at jeg har udarbejdet dette Forslag efter min bedste Indsigt og Overbeviisning, ender indtil en vis Grad mit Ansvar. Jeg har nu gjort opmærksom paa, hvad Krigsministeriet trænger til. Skulde det høie Thing af en eller anden Grund troe ikke at burde gaae ind paa det Væsentlige af mit Forslag, saa ender jo dermed mit Ansvar. Skulde det høie Thing s. Ex. mene, at det ikke burde gaae ind paa en Ordning af Krigsministeriet, fordi det mener, at Krigsministeriet og Marineministeriet burde lægges sammen, saa er det vel en Grund, som kan være fuldkommen tilfredsstillende for Thinget, men som paa den anden Side ogsaa indtil en vis Grad gjør Ende paa mit Ansvar. Jeg har forelagt Forslaget, som

jeg troer at kunne forsvare det, og saaledes som jeg ansaae det for min Pligt at forelægge det. Jeg maa anbefale dette Arbejde til velvillig Overveielse, og det skulde gjøre mig meget ondt, om man troede at burde see bort fra, hvad der foreligger, og fortrinsviis beskæftige sig med, hvad der dog virkelig ikke foreligger.

Formanden: Forinden Forhandlingerne gaae videre, tør jeg maastee gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, hvad jeg glemte at bemærke ved Sagens Begyndelse, at der i de omdeelte særlige Aftryk af Lovforslaget er indløbet et Par Trykfeil. Der staaer nemlig i § 7 første Linie „Krigsministeriet“, hvilket skal være „Krigsministeren“, og i Motiverne Sp. 2222, 26de Linie, staaer der „Udgift til Fremfærd“, hvilket skal være „Udgift til Fremfærd“. Disse Feil ere imidlertid rettede ved Lovudkastets Optagelse i Tillæget til Rigsdags Tidenden.

Da ikke flere forlangte Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 62 Stemmer.

Spønd: Det vil være det høie Thing bekendt fra, hvad der passerede i Formiddagsmødet, at det Udvalg, som er nedsat til at tage de forskellige tidligere forelagte Lønningsforslag under Behandling, har beskæftiget sig med det Spørgsmaal, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt at foreslaae Thinget, til det samme Udvalg at henvise de Lønningslovsforslag, som i Formiddagsmødet vare under Forhandling. Vi have ligeledes omhyggeligt drøftet det Spørgsmaal, hvorvidt der maatte være Anledning til at fremsætte et lignende Forslag med Hensyn til det Lønningslovsforslag, hvis Overgang til 2den Behandling nu er vedtagen, og uagtet vi ikke vare blinde for, hvad der kan ansøres til Støtte for, at der kunde være Anledning til at nedsætte et særligt Udvalg i den foreliggende Sag, ere vi dog komne til det Resultat, at jeg som det nævnte Udvalgs Formand skulde foreslaae det høie Thing, at den henvises til vort Udvalg. I det Tilfælde,